

Les línies vermelles d'un sistema cultural en crisi

Publicat per [Interacció](#) [1] el 16/11/2012 - 11:10 | Última modificació: 12/05/2026 - 12:15

Vista avui, la declaració funciona gairebé com una fotografia política d'una època. Hi apareixen debats que encara continuen oberts: la relació entre cultura i educació, la fragilitat del finançament cultural, el paper dels mitjans públics, la governança del sistema cultural o la necessitat d'avaluar les polítiques culturals amb més rigor. (n. de l'e., 2026)

En ple impacte de la crisi econòmica i després d'anys de retallades, IVA cultural elevat i fragilització estructural del sector, la *Declaració de Catalunya per la Cultura* intenta fixar un marc de mínims compartits entre forces polítiques i agents culturals. El document té un to inequívocament institucional i, alhora, defensiu. No planteja una transformació profunda del model cultural català, però sí una voluntat clara d'evitar-ne el desmantellament progressiu. El text es construeix sobre una idea central: la cultura no pot quedar subordinada únicament a les lògiques del mercat ni a la contingència pressupostària.

La declaració, impulsada pel Cercle de Cultura, reclama "recuperar la centralitat de la cultura en el debat social i polític català" i convertir-la en un element estructural de país. Aquesta apel·lació és significativa perquè evidencia una percepció de pèrdua: la cultura apareix descrita com un espai desplaçat, debilitat per la mercantilització i per la manca d'estabilitat institucional. El document insisteix especialment en la necessitat d'assegurar serveis culturals públics estables, independentment de les conjuntures econòmiques, i defensa una política cultural basada en continuïtat, planificació i cooperació entre administracions.

El text també deixa veure les tensions actuals. D'una banda, reivindica la cultura com a dret i com a servei públic. De l'altra, adopta plenament el llenguatge de la competitivitat, la internacionalització i la indústria cultural. La cultura és presentada simultàniament com a factor de cohesió democràtica i com a sector econòmic estratègic. Aquesta doble naturalesa travessa tota la declaració: protecció dels drets d'autor, incentius fiscals, mecenatge, exportació cultural i desenvolupament d'un mercat cultural "divers i plural".

També hi emergeix una idea que coneixen bé a l'àmbit local: sense estabilitat institucional, les polítiques culturals tendeixen a convertir-se en una successió de programes dispersos i dependents del cicle polític.

Referència

Declaració de Catalunya per la Cultura. (2014). *Les línies vermelles de la cultura a Catalunya: Acord marc entre les forces polítiques catalanes i els sectors de la cultura per assegurar el futur del sistema cultural català*

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: planificació cultural

Etiquetes: valor públic de la culturac

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2012/sistema-cultural-crisi>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e140063.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/2968>